

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

110. Quis fuerit Agilolphus qui Pipinum moribundum visitavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Appēdicis paruulus erat Theobaldus Grimoaldi moriente Pipino : ast Theobaldus Drogonis prouectæ erat ætatis , aulæ Præfectus , statim post mortem Pipini fortia bella gessit , fugit , quæ paruulo non conueniunt . Vnde duos in vnum confundit ista appendix & qui eam sequuntur . Auctores omnes in Pipino moriente notant tanquam culpabile vel extraordinarium quod relicto Theobaldo Martellum inscripserit Heredem ; ast certè si Theobaldus fuisset æquè spurius , nihil culpabile aut extraordinarium in Pipino posset reperiri aut quæri . Fauet ratio : Quomodo Plestrudis Pipini coniux abiecto Carolo Martello tantopere satagisset pro Theobaldo , si similiter fuisset nothus ? Rationabilius & conuenientius est cogitare maluisse Plestrudem pro mariti sui filio quem ipsa educauerat , quique ipsam modestè semper coluerat virtutumque specimina ediderat , agere , quam pro Theobaldo nepote spurio Grimoaldi longè absentis .

DISSERTATIO CX.

Quis fuerit Agilolphus qui Pipinum moribundum visitauit.

Scripsit supra Marcellinus cum S. Swiberto Pipinum ultimò ægrotantem visitasse Agilolphum Archiepiscopum Coloniensem . Quæritur , quis iste sit Agilolphus .

Plerumque putatur esse ille ipse qui anno 748. sedit & cuius mentio est in Epistola Zachariæ Papæ ad Episcopos Galliæ & Germaniæ , exstatque apud Baronium ad annum 748. & tomo tertio Conciliorum par. 1. sect 1.

Dum

Dum primò in Marcellinum commentarer, valde veritus fui nomen Agilolphii ab eo siue ab alio textui appositum & lectori impositum ob certas rationes mihi occurrentes; inter quas vna erat, quod Agilolphus ille sedens anno 748. (de alio Agilolpho tum nesciebam) non potuerit interfuisse extremis Pipini cum inter annum 714. & annum 748. egerit Episcopum Raginfredus sub Theodorico secundo Franciæ Rege prout habent authentici Catalogi Colonenses. Hanc meam imaginationem postea dissipauit & litem diremit omnem à me rogatus Reuerendus P. Garnefelt vir in Ecclesiasticis Colonensibus multis annis diligentissimus inquisitor, examinatus, duos me docens Agilolphos: vnum qui præfuit sub Childerico Rege; alterum qui præfuit anno 748. prout supra & legere est apud Surium & Baronium. Vide diff. 101. Horum acta male multi permiscunt similitudine nominum (magna decipula) seducti. Prior est ille qui Pipinum morti imminentem debuit visitasse, non alius: ille idem qui laurea Martyrij est decoratus 9. Iulij & quidem iuxta iudicium eiusdem R. P. Garnefelt anno 718.

Hinc cum sale legenda quæ de S. Agilolpho profert Molanus 9. Iulij in Natalibus SS. conflatur enim in vnum Historia vtriusque. Subodoratus idipsum videtur Molanus, dum respiciens ad Agilolphum anni 748. ait: *Scribitur visitasse Pipinum cum Swiberto*, non ausus asserere verens falsitatis, sicut eodem loco corrigat quendam aliorum errorem de tempore obitus Agilolphii.